

WPROWADZENIE W LECTIO DIVINA 1 KOR 3,1-15

1. LECTIO DIVINA NA CAŁY TYDZIEŃ

C- Czytanie; G- Gromadzenie; R-
Rozważanie; K- Konfrontacja; M- Modlitwa; K-placja-
Kontemplacja

Piątek

C ¹ A ja nie mogłem, bracia, przemawiać do was jako do ludzi duchowych, lecz jako do cielesnych, jak do niemowląt w Chrystusie. ² Mleko wam dałem, a nie pokarm stały, boście byli niemocni; zresztą i nadal nie jesteście mocni.

G w.1 1 Tes 2,7 A jako apostołowie Chrystusa mogliśmy być dla was ciężarem*, my jednak stanęliśmy pośród was pełni skromności, jak matka troskliwie opiekująca się swoimi dziećmi.

R w.1 Rozważ dlaczego człowiek cielesny jest niemowlęciem w Chrystusie.

K w.1 Czy jesteś człowiekiem cielesnym?

M w.1 Jezu jestem niemowlęciem w Tobie.

K-placja w.1 Kontemplujmy Jezusa owiniętego w żłobie

G w.2 Hbr 3,12-14 Uważajcie, bracia, aby nie było w kimś z was przewrotnego serca niewiary, której skutkiem jest odstępianie od Boga żywego, ¹³ lecz zachęcajcie się wzajemnie każdego dnia, póki trwa to, co "dziś" się zwie, aby żaden z was nie uległ zatwardziałości przez oszustwo grzechu. ¹⁴ Jesteśmy bowiem uczestnikami Chrystusa, jeśli pierwotną nadzieję do końca zachowamy silną.

1 P 2,2 jak niedawno narodzone niemowlęta pragnijcie duchowego, niesfałszowanego mleka, abyście dzięki niemu

wzrastali ku zbawieniu

Syr 37,28 Nie wszystko służy wszystkim i nie każdy we wszystkim ma upodobanie.

R w.2 Co jest dla ciebie mlekiem w spawach ducha.

K w.2 Czy jesteś mocny?

M w.2 Jezu jestem słaby, umocnij mnie.

K-placja w.2 Kontemplujmy Jezusa odrzuconego w Nazarecie.

Sobota

C ³ Ciągłe przecież jeszcze jesteście cielesni. Jeżeli bowiem jest między wami zawiść i niezgoda, to czyż nie jesteście cielesni i nie postępujecie tylko po ludzku? ⁴ Skoro jeden mówi: «Ja jestem Pawła», a drugi: «Ja jestem Apollosa», to czyż nie postępujecie tylko po ludzku?

G w.3 Ga 5,19-20 Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd, nieczystość, wyuzdanie, ²⁰ uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść, wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, ²¹ zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co do nich zapowiadam wam, jak to już zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą.

Jk 3,16 Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też bezład i wszelki występki.

R w.3 Rozważ, że zawiść i niezgoda to oznaki bycia cielesnym.

K w.3 Czy nosisz w sercu zawiść i żyjesz z kimś w niezgodzie?

M w.3 Jezu, ciągle jeszcze jestem cielesny

K-placja w.3 Kontemplujmy jedność Ojca z Synem.

R w.4 Rozważ, czy w obecnym życiu wiary ma aż tak wielkie znaczenie, kto położył fundament wiary, a kto na nim

budował?

K w.4 Czy podkreślasz w sposób przesadny, kto ciebie chrzczył, katechizował, przygotował do małżeństwa, do ślubów zakonnych?

M w.4 Jezu, nie chcę mówić; „Ja jestem Pawła, albo ja jestem Apollosa”.

K-placja w.4 Kontemplujmy Boga, który wszystkim udziela łaski wiary.

Niedziela

C ⁵ Kimże jest Apollos? Albo kim jest Paweł? Sługami, przez których uwierzyliście według tego, co każdemu dał Pan. ⁶ Ja siałem, Apollos podlewał, lecz Bóg dał wzrost.

G w.5 Rz 10,14 Jakże więc mieli wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli usłyszeć, gdy im nikt nie głosił?

R w.5 Rozważ rolę sług w doprowadzeniu ciebie do wiary.

M w.5 Boże, niech Twój służy nie przysłaniają mi Ciebie.

Kplacja w.5 Kontemplujmy Boga, który jest tylko jeden

G w.6 2 Tm 2,6 Rolnik pracujący w znoju pierwszy powinien korzystać z plonów.

Jr 1,10 Spójrz, daję ci dzisiaj władzę nad narodami i nad królestwami, byś wrywał i obalał, byś niszczył i burzył, byś budował i sadił».

Jr 2,12 Niebo, niechaj cię na to ogarnie osłupienie, groza i wielkie drzenie! - wyrocznia Pana.

Jr 31,28 Tak samo jak czuwałem nad nimi, by wrywać i obalać, burzyć, niszczyć i sprowadzać nieszczęście, tak samo będę nad nimi czuwał, by budować i sadić* - wyrocznia Pana.

Iz 5,1-7 ¹ Chcę zaśpiewać memu Przyjacielowi*
pieśń o Jego miłości ku swojej winnicy! Przyjaciel mój miał

winnicę na żyznym pagórku.² Otóż okopał ją i oczyścił z kamieni i zasadził w niej szlachetną winorośl; pośrodku niej zbudował wieżę, także i tłocznię w niej wykuł. I spodziewał się, że wyda winogrona, lecz ona cierpkie wydała jagody.

R w.6 Rozważ ostateczną przyczynę wzrostu duchowego.

M w.6 Boże, Ty dajesz wzrost

Kplacja w.6 Kontemplujmy ciche Boże działanie.

Poniedziałek

C⁷ Otóż nic nie znaczy ten, który sieje, ani ten, który podlewa, tylko Ten, który daje wzrost - Bóg.⁸ Ten, który sieje, i ten, który podlewa, stanowią jedno; każdy według własnego trudu otrzyma należną mu zapłatę.⁹ My bowiem jesteśmy pomocnikami Boga, wy zaś jesteście uprawną rolą Bożą i Bożą budowlą.

R w.7 Rozważ właściwą rolę Sług Ewangelii w relacji do Boga.

M w.7 Komu przypisujesz swój wzrost duchowy? Czy np. swojemu kierownikowi duchowemu?

Kplacja w.7 Kontemplujmy Boga dającego wzrost, podczas gdy rolnik śpi.

G w.8 2 Kor 6,5 w chłostach , więzieniach, podczas rozruchów, w trudach, nocnych czuwaniach i w postach,

2 Kor 10,15 Nie przechwalamy się ponad miarę kosztem cudzych trudów. Mamy jednak nadzieję, że w miarę rosnącej w was wiary, my również wzrastać będziemy według naszej miary,

Mt 6,2 Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę.

R w.8 Rozważ jedność sadzącego i podlewającego.

K w.8 Czy spotkałeś rozdzwięk między sadzącym a podlewającym? Z czego to wynikało?

M w.8 Jezu, dziękuję za nagrodę jaką otrzymają sadzący i podlewający.

Kplacja w.8 Kontemplujmy Boga nagradzającego i sięją i podlewającego w życiu duchowym.

G w.9 Ef 2,20-22 zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. ²¹ W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, ²² w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.

1 P 2,5 wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa.

R w.9 Rozważ znaczenie pomocników Boga dla ciebie Bożej budowli.

K w.9 Kto jest w Twoim życiu duchowym pomocnikiem Boga?

M w. 9

K-placja w.9

Wtorek

C ¹⁰ Według danej mi łaski Bożej, jako roztropny budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. ¹¹ Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus.

G w.10 Rz 15,20 wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu

przez Jezusa Chrystusa.

R w.10 Rozważ cnotę roztropności u Twoich kapłanów.

K w. w.10 Kto dzisiaj wznosi Twój budynek życia duchowego?

M w.10 Jezu dziękuję za łaski udzielone tym, którzy należą w moim życiu do roztropnych budowniczych.

Kplacja w.10 Kontemplujmy Jezusa głoszącego przypowieść o domu na skale.

G w.11 Ps 118,22 Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym.

Dz 4,11-12 On jest kamieniem, odrzuconym przez was budujących, tym, który stał się głowicą węgla.

1 P 2,4 Zbliżając się do Tego, który jest żywym kamieniem, odrzuconym wprawdzie przez ludzi*, ale u Boga wybranym i drogocennym,

R w. 11 Rozważ, że fundamentem w życiu wiary jest Jezus Chrystus.

K w.11 Czy budujesz swoje życie wiary na Jezusie Chrystusie?

M w.11 Jezu, jesteś fundamentem dla mojego życia wiary.

Kplacja w.11 Kontemplujmy Jezusa, odrzuconego przez budowniczych.

Środa

C ¹² I tak jak ktoś na tym fundamencie buduje: ze złota, ze srebra, z drogich kamieni, z drzewa, z trawy lub ze słomy, ¹³ tak też jawne się stanie dzieło każdego: odsłoni je dzień [Pański]; okaże się bowiem w ogniu, który je wypróbuje, jakie jest.

Ap 21,18-19 A mur jego jest zbudowany z jaspisu, a Miasto - to czyste złoto do szkła czystego podobne.

Iz 29,6 zostaniesz nawiedzony przez Pana Zastępów

grzmotem, wstrząsami i wielkim hukiem, huraganem, burzą i płomieniami trawiącego ognia.

MI 3,19 Bo oto nadchodzi dzień pałacy jak piec, a wszyscy Bo oto nadchodzi dzień pałacy jak piec, a wszyscy pyszni i wszyscy wyrządzający krzywdę będą słomą, więc spali ich ten nadchodzący dzień, mówi Pan Zastępów, tak że nie pozostawi po nich ani korzenia, ani gałązki.

2 Tes 1,8 w płomienistym ogniu, wymierzając karę tym, którzy Boga nie uznają i nie są posłuszni* Ewangelii Pana naszego Jezusa.

R w.12 Rozważ, że nie każde działanie misjonarskie przetrwa próbę czasu.

K w.12 Co już w twoim życiu duchowym nie przetrwało próby czasu?

M w.12 Jezu przepraszam, że nie wszystko przetrwało próbę czasu.

K-placja w.12 Kontemplujmy Jezusa mówiącego: „Ja jestem z wami, aż po wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

G w.13 Prz 17,3 Dla srebra - tygiel, dla złota - piec, a dla serc probierzem jest Pan.

MI 3,1-2 ¹ Oto Ja wyślę anioła mego, aby przygotował drogę przede Mną*, a potem nagle przybędzie do swej świątyni Pan, którego wy oczekujecie, i Anioł Przymierza, którego pragniecie. Oto nadejdzie, mówi Pan Zastępów. ² Ale kto przetrwa dzień Jego nadejścia i kto się ostoi, gdy się ukaże? Albowiem On jest jak ogień złotnika i jak ług farbiarzy. ³ Usiądzie więc, jakby miał przetapiać i oczyszczać srebro, i oczyści synów Lewiego, i przecedzi ich jak złoto i srebro, a wtedy będą składać Panu ofiary sprawiedliwe.

R w.13 Rozważ co jest już dla ciebie próbą ognia?

K w.13 Czy pamiętasz, że każdy musi przejść próbę ognia?

M w.13 Jezu daj mi przejść próbę ognia.

K-placja w.13 Kontemplujmy Jezusa, poddanego próbie w Ogrójcu.

Czwartek

C ¹⁴ Ten, którego dzieło wzniesione na fundamencie przetrwa, otrzyma zapłatę; ¹⁵ ten zaś, którego dzieło spłonie, poniesie szkodę: sam wprawdzie ocaleje, lecz tak jakby przez ogień*. ¹⁶ Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? ¹⁷ Jeżeli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest święta, a wy nią jesteście.

G w.14 2 Kor 5,10 Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub dobre.

R w.14 Rozważ, czy ten który jest twoim pomocnikiem otrzyma nagrodę?

K w.14 Czy naśladujesz Boga nagradzającego budowniczego?

M w.14 Jezu, dziękuję w modlitwie za budujących gmach mojej wiary.

Kplacja w.14 Kontemplujmy dobroć Boga

G w.15 Am 4,11 Spustoszyłem was, jak podczas Bożego spustoszenia Sodomy i Gomory; staliście się jak głośnia wyciągnięta z ognia; aleście do Mnie nie powrócili - wyroczenia Pana.

Za 3,2 Anioł] Pański tak przemówił do szatana: «Pan zakazuje ci tego, szatanie, zakazuje ci tego Pan, który wybrał Jeruzalem. Czyż nie jest on niby głośnia wyciągnięta z pożogi?»

R w.15 Rozważ rolę czyścica, który prowadzi do zbawienia.

K w.15 Czy przyjmujesz, że można iść do zbawienia przez czyścicę?

M w.15 Jezu, chcę być zbawiony.

K-placja w.15 Kontemplujmy Jezusa, mówiącego do dobrego łotra: „dziś będziesz ze mną w raj”.

1. SPOTKANIE CZWARTKOWE

1. Czytanie

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty.....

- weźmy do ręki Pismo św..

- Czytajmy tekst, aby usłyszeć, co chce nam dzisiaj Jezus powiedzieć.

¹ A ja nie mogłem, bracia, przemawiać do was jako do ludzi duchowych, lecz jako do cielesnych, jak do niemowląt w Chrystusie.

² Mleko wam dałem, a nie pokarm stały, boście byli niemocni; zresztą i nadal nie jesteście mocni. ³ Ciągłe przecież jeszcze jesteście cielesni.

Jeżeli bowiem jest między wami zawiść i niezgoda, to czyż nie jesteście cielesni i nie postępujecie tylko po ludzku? ⁴ Skoro jeden mówi: «Ja jestem Pawła», a drugi: «Ja jestem Apollosa», to czyż nie postępujecie

tylko po ludzku? ⁵ Kimże jest Apollos? Albo kim jest Paweł? Sługami, przez których uwierzyliście według tego, co każdemu dał Pan. ⁶ Ja

siałem, Apollos podlewał, lecz Bóg dał wzrost. ⁷ Otóż nic nie znaczy ten, który sieje, ani ten, który podlewa, tylko Ten, który daje wzrost -

Bóg.

⁸ Ten, który sieje, i ten, który podlewa, stanowią jedno; każdy według własnego trudu otrzyma należną mu zapłatę. ⁹ My bowiem jesteśmy pomocnikami Boga, wy zaś jesteście uprawną rolą Bożą i Bożą

budowlą. ¹⁰ Według danej mi łaski Bożej, jako roztropany budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy

jednak baczy na to, jak buduje. ¹¹ Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus

Chrystus. ¹² I tak jak ktoś na tym fundamencie buduje: ze złota, ze srebra, z drogich kamieni, z drzewa, z trawy lub ze słomy, ¹³ tak też

jawne się stanie dzieło każdego: odłoni je dzień [Pański]; okaże się bowiem w ogniu, który je wypróbuje, jakie jest. ¹⁴ Ten, którego dzieło wzniesione na fundamencie przetrwa, otrzyma zapłatę; ¹⁵ ten zaś, którego dzieło spłonie, poniesie szkodę: sam wprawdzie ocaleje, lecz tak jakby przez ogień*.

W tych pierwszych wierszach mamy dopowiedzenie na temat cielesności. Pokarmem ludzi cielesnych jest mleko, a nie pokarm stały. To pokazuje kondycję duchową Koryntian.

Wyznacznikiem cielesności zazdrość i niezgoda. Te dwie wady, niszczą relacje we wspólnocie. Przejawem cielesności jest powoływanie się na niego, albo Aplosa. To jest niedojrzałość w wierze. Dlatego jest potrzebna refleksja nad rolą jego samego i Apollosa. Jest to rola czasowa i pośrednicząca. W tej części dominuje obraz siejącego i podlewającego.

Od wiersza 10 pojawia się obraz budowli i budowniczego. Paweł przedstawia się jako doświadczony budowniczy. Fundament jest zawsze jeden. Jest nim Jezus Chrystus. Budowniczy jest obciążony odpowiedzialnością. Od jakości budowli zależy, czy przetrwa. Budowniczy będzie zbawiony, lecz przejdzie przez ogień (to może być czyściec)

- W milczeniu przez 30 minut przystąpmy do Lectio Divina 1 Kor 3,1-15
- Każdego dnia o stałej porze przeprowadź Lectio Divina
- W środę wieczorem przeczytaj komentarz do 1 Kor 3,16-23